

Que travessa

Projecte escènic de Constanza Brncic Monsegur

“Aquí desde nuestros antiguos y felices pagos, les escribo estas líneas. Veo el verde de los árboles en nuestra casa tan pegada a este cielo azul que los trae a ustedes más cerca, si eso fuera posible, pues están siempre, constantemente, conmigo. A momentos me parece que vos Teresa me vas a llamar para decirme que la comida está lista, vos Gabriel para ofrecermme una copa y vos Bárbara, para que te lleve a bañar a la pileta o al taller. La única que no puede llamarme es Constanza, porque no conozco su voz.”

Elvira de la Torre. Buenos Aires, 1976

Índex

<i>Fitxa artística</i>	4
<i>Punts de partida</i>	5
<i>Intuïcions sobre el cos</i>	6
<i>Espacio</i>	7
<i>So y música</i>	7
<i>Pla de producció y calendari estimat</i>	8
<i>Biografies</i>	10

FITXA ARTÍSTICA

Direcció i interpretació: Constanza Brncic Monsegur

Texts: Elvira de la Torre

Música: Nuno Rebelo

Ajudant de direcció: Beatriz González Magadán

Espai escènic: Sara Ojanguren

Il·luminació: Llorenç Parra

Vídeo: Constanza Brncic/ Nuno Rebelo

Vídeo documentació de la peça: Noemi Sjöberg/ Nuno Rebelo

Fotografia: Sara Ojanguren, Nuno Rebelo, Roman Rubert

Producció: ETERI/ Montserrat Prat i Txell Felip

Disseny gràfic: Sara Ojanguren

Administració: Andrea Palaudarias Ribera

Agraïments: Teresa Monsegur, Victoria Szpunberg
i Emiliano Monsegur

PUNTS DE PARTIDA

Que travessa, és un projecte escènic en forma de díptic, dirigit per la ballarina i coreògrafa Constanza Brncic i produït per l'Associació Cultural La Sospechosa amb seu a Barcelona. (www.lasospechosa.org).

El punt de partida és la lectura de les cartes d'Elvira de la Torre, àvia de la coreògrafa, des d'Argentina a Espanya, entre 1975 i 1978 (en ple "Procés" i dictadura de Videla), quan la família Constanza Brncic i ella mateixa, amb 15 dies de vida, parteixen a l'exili a Barcelona. A través d'aquestes cartes es despleguen diversos materials: el paper com a matèria sobre la que el pas del temps deixa empremta, la relació entre allò natiu i allò estranger, allò biogràfic i allò històric, la infantesa i la vellesa.

El díptic es dibuixa com dos espais i dos temps contraposats que es complementen: la primera part del treball es crea durant el viatge a Argentina realitzat per la coreògrafa, en el marc de la residència Nativ y Foraneo, organitzada pel Centro Rural de Arte de Argentina i realitzada a la Patagonia en Març de 2011. Aquest viatge significa la tornada en el present a un espai del passat. En l'Argentina actual, es llegeixen les cartes dels temps de la dictadura, es mira el paisatge de la Patagònia, s'escolta amb emoció allò que Elvira de la Torre escriu de forma íntima sobre la seva quotidianitat en temps difícils, allunyada dels seus fills i nets. Constanza Brncic posa veu a aquestes paraules escrites i al mateix temps es situa en silenci sostenint un gran paper en blanc de 5mx5m en la immensitat del paisatge argentí, sense moure's, a l'escolta.

A la tornada a Catalunya, es comença a treballar en el que serà la segona part de la peça. L'espai és un lloc abstracte, el cos i el paper generen paisatges nus que suggereixen imatges, creen ambients que revelen estats sobre els que l'espectador pot plasmar el seu propi imaginari i memòria. Es treballa amb el mateix paper de 5mx5m, però aquest cop el cos s'implica en els seus canvis, el paper s'arruga, s'estira, el cos modela la matèria, es deixa moure per ella, s'assisteix a l'erosió del paper, que es converteix en pell. La llum retalla, defineix la silueta de cada instant i de cada lloc. És el que en el cos ha quedat de la lectura de les cartes.

Treballem a partir d'una superposició de capes de sentit. A aquesta capa personal i històrica, superposem d'altres: la imatge de l'estratificació del sòl, les capes de la pell, les paraules escrites en papers amontegats, els telons d'un escenari, els canvis en el paisatge.

INTUICIONS SOBRE EL COS

Aquesta dramàtúrgia de les capes, situada en el cos, forma part d'un treball de construcció i composició de la presència escènica que Constanza Brncic ha desenvolupat els darrers 10 anys. El cos es relaciona, existeix en un paisatge físic i imaginari i ho fa a través de l'acció i la imatge. L'acció del cos genera un canvi a l'espai, en l'entorn material, i aquest canvi repercuteix alhora en el propi cos, retornant-li informació que deixa empremta, el mou, el modifica. No només el modifica físicament sinó que fa aparèixer imatges, lligades a la memòria, lligades a l'imaginari cultural. La composició per capes, com a part del treball coreogràfic implica una desconstrucció prèvia d'aquestes capes i una superposició posterior en un ordre que genera una poètica i dona un nou sentit als fets i les coses.

Aquestes capes fan referència al pas del temps inscrit en la pell, el cos d'un nadó, el cos de la vellesa. I també tenen a veure amb la memòria històrica: la meua besàvia que parla en la meua àvia, que parla en la meua mare, que parla en mi, que parlo en la meua filla.

El cos esdevé múltiple i anònim, és particular i està compromès amb allò que expressa, perquè parteix d'una recerca que neix d'una necessitat íntima i personal, i alhora es va desposseint de la seva particularitat a través de la memòria.

ESPAI

A la primera part de la peça, s'utilitza una superfície de paper de 5mX5m, que es transforma amb el moviment i la manipulació del cos. A moments es converteix en un paisatge fred, en un salar, en el mar, en una pedra. Aquest material desplega junt amb el cos, un univers complex tot fent un viatge que queda marcat en la seva superfície, en les arrugues que van quedant en ell.

En la segona part, es treballa en un espai format per dues peces de paper de 5mX5m, una de elles penjada com una pantalla i l'altre a terra. Es projecta un vídeo, filmat a la Patagònia, en que Constanza Brncic apareix en diversos indrets sostenint una fulla de paper en blanc de 5mX5m que es moguda pel vent. A un costat de l'escenari Nuno Rebelo toca en directe objectes amplificats i processats amb efectes i Constanza Brncic llegeix les cartes d'Elvira de la Torre.

SO I MÚSICA

La matèria de la música s'alimenta de l'espai, així doncs, es busquen llocs que d'alguna manera es relacionin amb el contingut de la peça i dels texts. A la residència realitzada al Parc Nacional dels Alerces a la Patagònia argentina, s'enregistren sons i vídeos que conformen el cos de la peça. Aquestes sonoritats es componen amb els textos, llegits per Constanza Brncic, creant una banda sonora que conté paraula, els diversos elements musicals extrets del paisatge i els sons dels objectes amplificats que Nuno Rebelo toca en directe.

Per una altra banda utilitzem els sons generats al propi espai escènic pels materials emprats a la peça: el paper i la interacció d'aquest amb el cos.

PLAN DE PRODUCCIÓ I CALENDARI ESTIMAT. *Que travessa*

2010. Pre-producció: contactes amb co-productors i centres de residència i inici de la recerca artística.

Novembre-Desembre: Inici de la recerca a l'estudi de La Sospechosa, Barcelona.

2011. Gener-Febrer: Continuació de la recerca.

De l'1 al 21 de Març: Residència a Buenos Aires i al Parc Nacional de los Alerces (Argentina) coordinada pel Centro de Arte Rural d'Argentina.

Creació de vídeo i banda sonora.

Col.laboracions: Institut Ramon Llull.

Presentacions del treball en procés:

· **19 de Març:** Festival *Nativo y Foráneo*, Villa Futalaufquén, Argentina.

· **23 de Març:** Sala La Mediterrànea, Buenos Aires.

· **26 de Març:** Sala La Mediterrànea, Buenos Aires.

Abril/Maig/Juny: Residència a l'Estruch, Sabadell, Catalunya.

· **14 d'abril:** Assaig obert al Teatre de l'Estruch.

Juny: Residència tècnica al Teatre l'Estruch de Sabadell, Catalunya.

· **17 de Juny a 19h:** Assaig general amb públic.

· **18 de Juny a les 21:30h:** Estrena al Teatre l'Estruch.

Octubre-Novembre: Presentacions al local de La Sospechosa, Barcelona (instal.lació).

BIOGRAFIES

Constanza Brncic Monsegur, coreògrafa i ballarina

Estudia dansa, teatre i música a Barcelona i New York.

Al 2001 funda i co-dirigeix l'Associació Cultural La Sospechosa, entitat amb la qual produeix diversos projectes que es relacionen amb el cos des d'àmbits diversos: la dansa, el teatre, les arts visuals, producció de pensament, pedagogia i improvisació. L'Associació rep subvenció del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya (Co NCA), de l'Institut de Cultura de Barcelona (ICUB), de l'Institut Català de les Dones de la Generalitat de Catalunya.

Els seus darrers treballs com a coreògrafa inclouen la peça ***Dona embarassada amb full en blanc***, amb la música del compositor Nuno Rebelo, estrenada a la Sala Beckett de Barcelona al Maig de 2010; la creació de ***Quant temps fa que son aquí?*** una coreografia crítica a l'Hospital de Bellvitge de Barcelona, ballada per treballadores, pacients i familiars: el projecte ***Vailarbolar*** en el Servei de Psiquiatria Infantil de l'Hospital de San Juan de Déu; o el projecte ***Entra***, ballat per una de les pacients de l'Hospital i desenvolupat amb la complicitat de familiars i veïns del seu barri: Can Vidalet a l'Hospitalet de Llobregat.

Altres peces: ***De los márgenes***, en col.laboració amb la coreògrafa Carme Torrent; ***Amortiguada***, duo de dansa i música de Joan Saura; ***La nieve invoca***, amb música de dj Oriol Rossell i creació en flash en directe per l'interactive developer Héctor Ayuso; ***La trilogia del vent: Los Brncic, La casa del viento i Al viento de su paso***, amb la música del compositor Gabriel Brncic; ***Blank e-motive*** (videodansa) guanyadora de la Mostra Internacional de Videodansa de Barcelona (2003); ***Manuelita, ¿dónde vas?***, direcció i dramaturgia de Victoria Szpunberg.

Com improvisadora té una llarga trajectòria col.laborant regularment amb el col·lectiu IBA i amb músics i ballarins com Pep Ramis, Hisako Horikawa, Maria Muñoz, Andrés Corchero, Joan Saura, Liba Villavecchia, Agustí Fernandez, Matt Davis, Anna Subirana, Imma Udina, Wade Matthews, Pablo Schvarzman, Andrea Neuman, Ferran Fages, Ruth Barberan, Alfredo Costa Monteiro, entre d'altres.

Com a intèrpret ha ballat desde 1996 amb la companyia Raravis Andrés Corchero i Rosa Muñoz, i amb la companyia catalana Malpelo. Intèrpret solista a ***La Flauta Màgica***, W.A. Mozart, coreografia de Min Tanaka, Òpera de Salzburg, Àustria, Festival de Salzburg 2008.

Nuno Rebelo, músic

Després d'una formació en arquitectura, decideix dedicar-se a la seva veritable passió: la música. Desde 1983 a 1989, dirigeix el grup de rock *Mler if Dada* que es produeix a Portugal, Espanya, França, Italia i Algèria. A partir de 1988 compona per dansa (amb coreògrafs com Rui Horta, Vera Montero, Paulo Riveiro, Mark Tompkins, Lisa Nelson, Steve Paxton entre d'altres), per cinema i teatre. Crea instal·lacions i improvisa a concerts amb músics (entre ells Joan Saura i Agustí Fernández) i ballarins. Compona l'apertura oficial de Porto 2001, Capital Europea de la Cultura i l'himne oficial de l'Exposició Universal Expo 98'. Actualment col·labora amb la companyia de dansa Malpelo.

Sara Ojanguren, arquitecta

Estudia música, piano i guitarra al Conservatori Superior de Música "Eduardo Martínez Torner" de Oviedo. Al 1998 es trasllada a Madrid on comença els seus estudis d'arquitectura que combina amb la formació de dansa, assistint a classes amb les coreògrafes Ana Buitrago, Elena Córdoba, Camilla Hanson, DD Dorvillier, Cristiane Boullosa. El 2004 rep una beca d'investigació en el Departament d'Urbanisme de la ETSAM. El 2006 es llicencia a l'Escola Tècnica d'Arquitectura de Madrid en l'especialitat d'Urbanisme, es trasllada a Barcelona on treballa com arquitecta i interiorista i continua el seu treball de formació entorn el cos.

Beatriz González Magadán, ajudant de direcció

Fustera de formació. En el transcórrer dels anys ha desenvolupat tasques escèniques diverses tant en el terreny de l'escenografia com en el de la interpretació, centrant-se en la expressió del cos a través de la dansa. Actualment viu a Barcelona, col·labora amb la companyia de dansa Raravis Andrés Corchero-Rosa Muñoz i forma part de la comissió de dansa de l'Ateneu Popular Nou Barris.

Comença a treballar i a formar-se en la companyia de teatre de carrer La Danaus (1997–2002) en la que aprèn i desenvolupa diferents tasques: intèrpret, maquinista, pirotècnia, construcció escenogràfica, ajudant d'il·luminació, so i organització d'events i festivals. Ha treballat amb companyies com Carles Santos, Sol Picó, La Fura dels Baus, Antigua i Barbuda entre d'altres.

Aquest projecte està produït per:

la sospechosa

www.lasospechosa.org

www.youtube.com/lasospechosaorg

Amb el suport de:

CENTRO RURAL DE ARTE

 **Generalitat
de Catalunya**

Co NC A

Consell Nacional
de la Cultura i de les Arts

Ajuntament de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Institut Català de les Dones

 **institut
ramon llull**

COMPANYIA RESIDENT A

L'OSTRUCH

Ajuntament
de Sabadell